

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 26.03.1975, sp. zn. 4 Cz 2/75, ECLI:CZ:NS:1975:4.CZ.2.1975.1

Číslo: 18/1977

Právní věta: Ak nebol pracovný pomer pracovníka založený menovaním, potom právny úkon organizácie označený ako odvolanie z funkcie nemá právne účinky uvedené v ustanovení § 65 ods. 2 Zák. práce, a to aj keby v priebehu trvania pracovného pomeru došlo k zmene dojednaných pracovných podmienok tohto pracovníka v dôsledku poverenia inou funkciou (napr. aj funkciou vedúceho pracovníka v zmysle § 9 ods. 3 Zák. práce).

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 26.03.1975

Spisová značka: 4 Cz 2/75

Číslo rozhodnutí: 18

Číslo sešitu: 2-3

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Pracovní poměr, Skončení pracovního poměru, Sociální zabezpečení

Předpisy: 65/1965 Sb. § 9
§ 65

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Žalobca sa žalobou domáhal určenia, že jeho odvolanie z miesta zástupcu prednostu gynekologického a pôrodnického oddelenia v nemocnici s poliklinikou v T. a nasledujúcim prevedením a preložením na polikliniku s interným oddelením v N. je neplatné a organizácia je povinná zaradiť ho na pôvodné miesto a pracovisko. Domáhal sa aj zaplatenia rozdielu medzi priemerným zárobkom pred preložením a po preložení od 16. 2. 1973.

Okresný súd v Trnave rozsudkom žalobu zamietol. V odôvodnení poukázal na to, že žalobca bol platne odvolaný z funkcie zástupcu primára oddelenia rozhodnutím riaditeľa žalovaného ústavu národného zdravia v súlade s organizačným a kádrovým poriadkom ústavu a v súlade s ustanovením § 65 ods. 2 Zák. práce. Rovnako aj preloženie žalobcu bolo realizované v súlade s ustanoveniami § 38 ods. 3 Zák. práce a § 5 vládneho nariadenia č. 66/1965 Zb., pričom žalobca neutrpel ujmu na zárobku.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa. V odôvodnení uviedol, že žalobca zastával vedúcu funkciu, ktorá nebola dohodnutá hneď v pracovnej zmluve, ale bol do nej menovaný neskôršie, že ide o funkciu nomenklatúrnu, a preto platí ustanovenie § 65 ods. 2 Zák. práce o odvolaní navrhovateľa z vedúcej funkcie.

Najvyšší súd SSR rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR, tak, že týmto rozsudkom odvolacieho súdu v časti, ktorou potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa zamietajúci žalobu o neplatnosť odvolania, bol porušený.

Z odôvodnenia:

Podľa ustanovenia § 27 ods. 4 Zák. práce môže byť pracovný pomer menovaním založený len u vedúcich pracovníkov, ktorí sú do funkcie menovaní orgánom nadriadeným organizácii, v ktorej má pracovník svoju funkciu vykonávať.

Pracovný pomer žalobcu so žalovaným ústavom národného zdravia nebol založený menovaním (§ 27 ods. 4 a § 65 ods. 2 Zák. práce). Jeho poverenie funkciou zástupcu primára oddelenia sa uskutočnilo oveľa neskôršie ako uzavretie pracovného pomeru a nemalo nevyhnutné podmienky vzniku pracovného pomeru menovaním, lebo nešlo o menovanie nadriadeným orgánom organizácii, v ktorej žalobca vykonával funkciu; nešlo ani o vedúcu funkciu. Žalobca nebol vedúcim pracovníkom organizácie v zmysle ustanovenia § 9 ods. 1 Zák. práce, ako mylne predpokladal odvolací súd. Podľa organizačného poriadku Okresného ústavu národného zdravia v T. žalobca vo funkcii zástupcu primára oddelenia nebol oprávnený vykonávať v mene organizácie právne úkony. Jeho menovanie organizačný poriadok nevyhradil orgánu nadriadenému tej organizácii, v ktorej žalobca pracoval.

Keď žalobca nebol do funkcie zástupcu primára oddelenia menovaný, neprichádzalo teda do úvahy ani jeho odvolanie v zmysle ustanovenia § 65 a nasl. Zák. práce.

V prípade žalobcu, ktorý bol pracovníkom žalovaného ústavu národného zdravia už od r. 1955 (jeho pracovný pomer do 31. 12. 1965 sa riadil zákonom č. 66/1950 Zb. v zmysle ustanovenia § 276 ods. 3 Zák. práce) a funkciou zástupcu primára oddelenia okresného ústavu národného zdravia bol poverený až od 1. 5. 1963, išlo o zmenu dojednaných pracovných podmienok pracovníkov v pracovnom pomere, ktorá je viazaná na súhlas pracovníka okrem prípadov uvedených v ustanoveniach § 37 a § 38 Zák. práce. Preto aj zmenu funkcie, ktorou bol poverený žalobca, treba považovať za takúto zmenu; platnosť či neplatnosť úkonu tu treba posudzovať podľa ustanovení § 36 a § 37 Zák. práce.

Odvolací súd vykonal dokazovanie obsahom organizačného poriadku Okresného ústavu národného zdravia v T. i vysvetľujúcim listom Ministerstva zdravotníctva SSR z 25. 3. 1974 č. Z-3310/74-C/13 ohľadne menovania do vedúcich funkcií u žalovaného ústavu. Napriek údajom, ktoré takto zistil a z ktorých je zrejmé, že žalobca do funkcie nebol menovaný orgánom nadriadeným organizácii, u ktorej funkciu vykonával, a že takisto nejde o vedúceho pracovníka organizácie, odvolací súd nesprávne potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým bola žaloba o neplatnosť odvolania z funkcie zamietnutá.

Odvolací súd porušil preto zákon v ustanoveniach § 6, § 132, § 153 ods. 1 a § 219 O. s. p., ako aj § 27 ods. 4 a § 65 ods. 2 Zák. práce.